

A buvárhajó-harc eredményei.

Közel egy hónapja annak, hogy a központi hatalmak a kiméletlen buvárhajó-harcot elhatározták. Azóta a szigorított blokád diplomáciai következményei a semleges államoknál — az Unio kivételével — tisztázódtak, de a buvárhajó-harc eddigi eredményéből tájékozódást lehet már szerezni abban a tekintetben is, hogy sikerül-e elérni azokat a célokat, amelyekért a központi hatalmak a szigorított blokád kiméletlen fegyveréhez nyultak az antanttal szemben.

A német birodalmi gyűlés nagybizottságának ülésén Zimmermann államtitkár kimerítően feltárta a buvárhajó-harc bejelentése óta előálló helyzetet és az a perspektíva, amelyet Zimmermann nagyfontosságú beszédében megjelölt, teljesen megnyugtató és biztató a jövőre nézve.

Zimmermann főképen a buvárhajó-harc politikai következményeit fejtegette a nagybizottság tagjai előtt. Capelle tengerészeti államtitkár azonban részletesen beszámolt a szigorított blokád eddigi eredményéről. Capelle jelentéséből teljes biztossággal meg lehet állapítani, hogy a buvárhajó-harc meg fog felelni rendeltetésének. Különösen figyelemre érdemlő a tengerészeti államtitkárnak az a nyilatkozata, hogy azok a védelmi rendszabályok, amelyeket Anglia kilátásba helyezett, nem bizonyultak hatásosaknak és a legkisebb mértékben sem tudták megakadályozni a buvárhajók munkáját. Ha Angliának módjában volna sikerrel fölvenni a küzdelmet a szigorított blokád ellen, bizonyára már használta volna is azokat az eszközöket. Capelle beszámolójából hitelesen megtudjuk, hogy a nagyhangon bejelentett védelmi rendszabályok éppoly üres fenyegetések voltak, mint Angliának eddigi fogadkozásai.

Anglia tehetetlenségét bizonyítja az is, hogy a német buvárhajók közül január 31-ike óta egy sem hiányzik, bár a buvárhajó-harc természete szerint még nem minden kiküldött tengeralttjáró érkezett vissza kijelölt helyére. Semmi ok nincs arra — mondotta Capelle, — hogy egyetlen egy naszád sorsa nyugtalanítsa Németországot.

Az eredmény, amit a buvárhajók eddig elértek, felülmúlja a várakozást. Teljesítményeik meghaladják a megszabott határokat. Noha az angol sajtó érthető okokból szigorúan titkolja az elsüllyesztések adatait, meg lehet állapítani, hogy a buvárhajó-harc már is érzékeny sebeket ejtett az antanton. Anglia hajóvesztése a buvárhajó-harc megkezdése óta annyira fokozódott, hogy előre lehet már látni, hogy Anglia tengeri uralmát csőd fenyegeti.

De a közelebbi jövő horizontján feltűnnek olyan jelek is, amelyek gazdasági téren mutatnak leküzdhetetlen nehézségeket Angliában és szövetségeseinél. Az Északi-tengeren a hajóforgalom teljesen szünetel, de egyebütt is igen szűk térre szorult. Az a kép, ahogyan Helfferich államtitkár Anglia gazdasági helyzetét festette, komor és kétségbeejtő. Egyre kevesebb szükségleti cikk jut Angliába és nem tud szállítani szövetségeseinek sem. A szigorított blokád eredményei tehát gazdasági téren már is élesen mutatkoznak és számítani lehet arra, hogy ezek a sikerek fokozódóak és tartósak lesznek.

Anglia, amely jórészt tengerentuli forgalomra van utalva, nem soká bírja el a szigorított blokád következményeit. Ezért van nagy jelentőségük a birodalmi gyűlés nagybizottságában elhangzottaknak, amelyek biztatóak és reménykeltőek. A segítőforrásaitól elzárt Anglia, mint egy ostromolt és védekezésre képtelen vár, kénytelen lesz arra a jobb és emberségesebb belátásra jutni, amelyre önként nem volt hajlandó.

A buvárhajó-harc egy hónapi eredményéből tehát minden túlzott optimizmus nélkül meg lehet állapítani, hogy nem nagyon hosszú idő kell már ahhoz, hogy Angliát a béketárgyalások megkezdésére kényszerítsék a központi hatalmak, amelyek a kiméletlen buvárhajó-harcot éppen ezért az emberséges célért indították meg.

Előtéri csatározások az Erdős-Kárpátokban.

BERLIN, február 21. A nagy főhadiszállás jelenti: **Egyes arcvonalszakaszokon, különösen az Erdős-Kárpátokban és az Ojtoz-völgy két oldalán tüzéségi tűz; előtéri harcok folytak.**

LUDENDORFF, első főszállásmester.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

BUDAPEST, február 21. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) **Keleti harctér: Lényeges esemény nem történt.**

HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

Visszavert ellenséges előretörés Macedóniában

BERLIN, február 21. A nagy főhadiszállás jelenti: **A Vardar és a Doiran-tó közötti élénk tüzelést este angol osztagok előretörései váltották fel, amelyeket visszavertünk.**

LUDENDORFF, első főszállásmester.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

BUDAPEST, február 21. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) **Délkeleti harctér: A helyzet változatlan.**

HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese

Az Unio folytatja akcióját a semlegesek csatlakozásáért.

Bécs, február 21. A Neue Frei Presse-nek jelentik Berlinből: Az amerikai diplomácia még mindig azon fáradozik, hogy a semleges államokat megnyerje Wilson politikájának támogatására. Bernből jól értesült részről jelentik a Nationalzeitung-nak, hogy Gerard három napos berni tartózkodása alatt élénken tárgyalt az antant-államok és a semlegesek diplomáciai képviselőivel és általánosan feltűnt, hogy a svájci szövetségi kormánnyal alig kereste az érintkezést.

Ennek az a magyarázata, hogy Wilson kezdettől fogva nem remélte, hogy Svájc az első felszólításra csatlakozni fog Amerika eljárásához s célját elérte egyelőre, mert a semleges államok tiltakoztak a szigorított tengeri hadviselés ellen. Gerardnak az volt a feladata Bernben, hogy tapogatózzék, vajjon Svájc és a semleges államok hajlandók volnának-e néhány hét múlva erőlyesebb magatartást tanúsítani Németország ellen, ha majd a német szigorított tengeralttjáró naszád háború következtében az ő gazdasági helyzetük veszedelmesen kezd alakulni.

Tapasztalatairól Gerard kimerítő jelentést küldött Washingtonba s azután folytatta fáradozásait Párisban. Ami a svájci szövetségi kormányt illeti, még mindig idegenkedik Wilson terveitől. Általános az a felfogás, hogy a semleges államok gazdasági helyzete csak akkor fog kétségbeejtővé válni, ha a német tengerelzárás sikere teljes lesz, de addig a hadviselő antant-államok gazdaságilag még sokkal tűrhetőlenebb helyzetbe jutnak és a szomorú tapasztalatok semmiesetre sem fogják a semleges államokat arra sarkalni, hogy fenyegetőleg lépjenek fel Németország ellen s ez által gazdasági helyzetüket még inkább súlyosbítsák.

A svájci szövetségi kormányhoz közel álló körökben úgy vélekednek, hogy Amerika számára már nincsen visszavonulás és ha megüzeni a háborút, akkor kénytelen lesz minden rendelkezésére álló eszközzel részt venni a világháborúban, de semmiesetre sem fog a londoni egyezményhez csatlakozni.

Angol jelentés 200 amerikai hajó felfegyverzéséről.

Rotterdam, február 21. A Daily Telegraph jelenti Newyorkból: Az amerikai tengerhajók, amelyek a német jegyzék megjelenése óta nem mertek kikötőikből kimozdulni, úgy látszik, felkészülnek arra, hogy a tilosnak jelzett területen át haladjanak. Azt hiszik, hogy amerikai zászló alatt haladó kereskedelmi hajókat eddig sem bántottak a németek és remélik, hogy így fognak bántani velük ezután is. Amerikai felfogás szerint Németország türelemjátékot akar játszani Amerikával és kihasználta azt a körülményt, hogy Wilson mindig csak igen lassan határozza el magát. Ugyancsak a Daily Telegraph jelenti Washingtonból, hogy kétszáz amerikai kereskedelmi hajó felfegyverzésére intézkedés történt. A hajók orrán és farán, valamint középrészén ágyukat állítanak fel. Néhány nap múlva hivatalos közlemény jelenik meg erről.

Lansing Caranza javaslatára nem válaszolt.

Washington, február 21. Lansing államtitkár Caranzának, Mexikó elnökének arra a jegyzékére, amelyben azt javasolta az Egyesült-Államoknak, hogy szüntessék meg a hadviselő államok részére való municiószállítást, csupán a jegyzék átvételének nyugtázásával felel.

Poincaré is fogadta Gerardot.

Páris, február 21. Poincaré elnök détfőn délután fogadta Gerardot, az Egyesült-Államok volt berlini nagykövetét. Gerard kedden este Spanyolországba utazott.

Bernstorff hajójáról még nem érkezett hír.

Kopenhága, február 21. A Frederic VIII. amelyen gróf Bernstorff a német állampolgárokkal utazik, indulása óta nem adott hírt magáról. A tulajdonos hajóstársaság úgy számítja, hogy pénteken reggel kellett Halifaxba érkeznie és mivel az átkutatás ott több mint félnapot vehetett igénybe, feltehető, hogy a hajó szombaton délelőtt hagyta el Halifaxot és azóta uton van Németország felé.